

DECIZIE
Nr.
Data:

Prin contestația fără număr de înregistrare și fără dată, înregistrată la Consiliu sub nr., formulată de, cu sediul în, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul cu nr., având Cod de Identificare Fiscală, reprezentată legal de, în calitate de administrator și convențional prin „.....”, cu sediul profesional în, sediu ales în vederea comunicării actelor de procedură, împotriva documentației de atribuire elaborată de către, cu sediul în, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de licitație deschisă organizată în vederea atribuirii contractului având ca obiect «.....» s-a solicitat:

- în principal, admiterea contestației, cu consecința anulării procedurii de atribuire, în condițiile art. 26 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 101/2016, coroborat cu art. 212 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016;
- în subsidiar, admiterea contestației, cu consecința obligării autorității contractante la adoptarea unor măsuri de remediere a documentației de atribuire, în sensul celor menționate în contestație.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR, iar
asupra cauzei de față, constată următoarele:

Prin contestația formulată, ... solicită cele menționate în partea introductivă a deciziei.

Contestatoarea arată că urmare anunțului de participare simplificat nr. având ca obiect „.....” a formulat contestație împotriva documentației de atribuire, autoritatea contractantă anulând procedura de atribuire, pentru abateri grave de la prevederile legislative în vigoare.

Totodată arată că urmare acestei mări de remediere, a renunțat la contestația formulată, Consiliul luând act de cererea de renunțare prin Decizia nr.

Suține că în noua procedură de atribuire, autoritatea contractantă a menținut o mare parte din erorile și aspectele de nelegalitate existente în prima procedură.

..... prezintă critici cu privire la documentația de atribuire, menționând că aceasta este nelegală și are un caracter restrictiv, favorizând în mod nelegal și nejustificat anumiți operatori economici:

1. Autoritatea contractantă a stabilit, în mod greșit, natura juridică a contractului de achiziție publică (respectiv, contract de achiziție publică de lucrări, în loc de contract de achiziție publică de produse), aspect ce a dus inclusiv la greșita stabilire a tipului de contract la care se raportează

experiența similară (lucrări civile, în loc de furnizare de produse similare) și a numărului de ani la care se raportează experiența similară solicitată (5 ani, în loc de 3 ani, cum ar fi fost corect), precum și la greșita alegere a factorului de evaluare (Garanția tehnică a lucrărilor suplimentar ofertată față de minimum de 36 luni).

Menționează că deși procedura de atribuire vizează realizarea unui planetariu, în cadrul căruia echipamentele specifice de planetariu au o valoare și o importanță covârșitoare, mult superioară lucrărilor de edificare a clădirii ce va adăposti planetariul, autoritatea contractantă, cu intenția de a eluda dispozițiile legale referitoare la tipul contractului de achiziție publică și a favoriza anumiți operatori economici specializați în lucrări de construire, a stabilit, în mod nelegal natura juridică a contractului ca fiind unul de lucrări, deși acesta era, în mod vădit, unul furnizare de produse.

Susține că, partea de construcție a clădirii în care va funcționa planetariul este, în realitate, una accesorie și secundară față de partea de achiziție a produselor/echipamentelor specifice de planetariu, care este cea mai importantă și care ar fi trebuit să reprezinte obiectul principal al achiziției.

Arată că partea de achiziție/livrare a echipamentelor specifice funcționalității de planetariu a fost în mod deliberat omisă de autoritatea contractantă din obiectul procedurii, pentru a crea impresia că lucrările de construire sunt mai importante decât partea de furnizare/livrare produse, care includea și componenta de instalare și punere în funcțiune a acestora.

În opinia sa, componenta de instalare și punere în funcțiune a echipamentelor specifice funcționării planetariului, care constituie servicii accesorii activității de furnizare/livrare a echipamentelor, a fost considerată în mod greșit de către autoritatea contractantă în caietul de Sarcini ca fiind o parte a lucrărilor de construire. Or, activitatea de instalare și punere în funcțiune a echipamentelor de planetariu nu are nicio legătură cu lucrările de construire a clădirii în careva funcționa planetariul, fiind lucruri total diferite.

În consecința, susține că tipul (natura juridică) corect al contractului de achiziție publică ce face obiectul prezentei proceduri este acela de contract de achiziție publică de produse (ce include o

componentă de lucrări și servicii) și nicidecum aceea de contract de achiziție de lucrări (ce include o componentă de produse și servicii), cum în mod greșit și nelegal l-a considerat autoritatea contractantă.

Subliniază faptul că alegerea greșită a tipului de contract de către autoritatea contractantă a dus la greșita stabilire a cerinței minime de calificare legată de experiența similară, aceasta fiind raportată de autoritatea contractantă la maximum 3 contracte de lucrări de edificare a unor construcții civile de importanță C, în valoare cumulată de lei, fără TVA, realizate în ultimii 5 ani.

De asemenea, subliniază faptul că greșita alegere a tipului de contract a dus la greșita stabilire a unui factor de evaluare ("Garanție tehnică a lucrărilor suplimentar ofertată față de minimum de 36 de luni") care nu are legătură cu un contract de furnizare produse, cum este, în realitate, cel ce face obiectul prezentei proceduri.

Concluzionând, apreciază că întrucât este vorba despre o abatere gravă de la prevederile legislative (greșita alegere a tipului de contract de achiziție, cu toate consecințele ce decurg de aici), ce nu poate fi remediată, se impune admiterea contestației și anularea procedurii de atribuire, în condițiile art. 26 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 101/2016, coroborat cu art. 212 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016.

2. Autoritatea contractantă a încălcat principiile nediscriminării, tratamentului egal și proporționalității, prevăzute de art. 2 alin. (2) lit. a), b) și e) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. 3 lit. lit. dd), art. 50 alin. (1) și (2), art. 141 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 98/2016, prin faptul că a inclus în mod artificial, în aceeași procedură de atribuire, având o valoare estimată mare (..... lei) două tipuri diferite de achiziții, respectiv, o achiziție de produse și o achiziție de lucrări, care nu sunt interdependente și care ar fi presupus o împărțire pe loturi sau chiar două proceduri distincte de atribuire.

Aceasta precizează că Legea nr. 98/2016 transpune în legislația internă Directiva 2014/24/UE privind achizițiile publice, al cărei scop major a fost, printre altele, acela de a încuraja concurența și de a sprijini întreprinderile mici și mijlocii în a participa în proceduri de atribuire.

În susținere, invocă dispozițiile art. 50 alin. (1)-(2) și art. 146 din Legea nr. 98/2016.

În cele ce urmează contestatoarea invocă și redă Decizia BO2021, publicată în buletinul oficial al CNSC.

Susține că prezenta procedură de atribuire face referire la un contract mixt, ce include achiziție de produse, lucrări și servicii în valoare estimată de lei, fără TVA, în care cea mai importantă în economia proiectului, ca valoare și efecte, este componenta de furnizare produse.

În opinia sa, prin includerea în cadrul unui singur contract atât a achiziției de lucrări de construcție, inclusiv a celor legate de spațiile

recreative, cât și a achiziției de echipamente de planetariu și a serviciilor de instalare/configurare a acestora, autoritatea contractantă a restricționat artificial și nejustificat concurența, favorizând în mod nelegal anumiți operatori economici, specializați în lucrări de construire.

Contestatoarea consideră că se impune disocierea lucrărilor de construire a clădirii planetariului și a lucrărilor de amenajări exterioare de componenta de livrare, instalare și configurare a echipamentelor specifice de planetariu, acestea fiind complet diferite, ele putând și trebuind să facă obiectul a două proceduri separate de achiziție publică.

Apreciază că, având în vedere faptul că tipul procedurii de atribuire nu mai poate fi schimbat în SEAP, singura soluție legală este, în acest moment, admiterea contestației și anularea procedurii de atribuire, în condițiile art. 26 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 101/2016, coroborat cu art. 212 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016.

3. Autoritatea contractantă a încălcat principiile nediscriminării, tratamentului egal și proporționalității, prevăzute de art. 2 alin. (2) lit. a), b) și e) din Legea nr. 98/2016, precum și dispozițiile art. 172 alin. (3) și (5) și art. 178 alin. (1) din același act normativ, prin impunerea unei cerințe minime de calificare legată de experiența similară care este restrictivă, disproporționată și care nu are legătură cu obiectul achiziției publice.

Consideră că, în condițiile în care, în realitate, contractul ce face obiectul prezentei proceduri este unul de achiziție de produse, conform art. 179 lit. b) din Legea nr. 98/2016, raportat la Instrucțiunea ANAP nr. 2/2017, experiența similară trebuia raportată la contracte de furnizare similare, având ca obiect livrarea, instalarea și punerea în funcțiune a unor echipamente similare celor de planetariu executate în ultimii 3 ani și nicidecum la contracte de lucrări (construcții civile de importanță C) executate ultimii 5 ani, cum greșit și nelegal a stabilit autoritatea contractantă.

În mod cert, autoritatea contractantă ar fi trebuit să stabilească cerința de experiență similară prin raportare la achiziția, instalarea și punerea în funcțiune a echipamentelor dedicate de planetariu, acestea fiind, de fapt, partea principală a proiectului.

Subliniază faptul că planetariul nu poate funcționa fără echipamentele dedicate acestuia, în schimb, echipamentele dedicate

planetariului pot funcționa și în afara unei construcții civile, de pildă în interiorul unei cupole-balon sau pe orice altă suprafață care permite proiecția imaginilor.

Susține că cerința minimă de calificare nr. 1, legată de experiența similară, este astfel disproporționată și restrictivă, denaturând scopul procedurii și favorizând în mod nelegal anumiți operatori economici.

Concluzionând, apreciază că se impune astfel admiterea contestației și obligarea autorității contractante să elimine din documentația de atribuire sau, după caz, să remedieze, în mod corespunzător, cerința minimă de calificare menționată.

4. Cu referire la factorul de evaluare "garanția tehnică a lucrărilor, suplimentar ofertată față de minimum de 36 luni" autoritatea contractantă a încălcat dispozițiile art. 32 alin. (2), (8) și (9) din Normele metodologice aprobate prin HG nr. 395/2016.

Susține că factorul de evaluare "Garanție tehnică a lucrărilor, suplimentar ofertată față de minimum de 36 de luni" nu are legătură directă cu natura și obiectul contractului de achiziție publică.

Reiterează faptul că obiectul prezentului contract și al procedurii îl reprezintă, în realitate, realizarea unui planetariu, privit ca și sistem funcțional, ce presupune furnizare, configurarea și punerea în funcțiune a unor echipamente tehnice avansate și nu simpla edificare a unei construcții civile de nivel de importanță C. Planetariul poate funcționa independent de clădirea cel îl adăpostește, în timp ce clădirea, fără planetariu, este lipsită de utilitate.

Apreciază că autoritatea contractantă nu obține niciun avantaj prin folosirea acestui factor de evaluare care ține de lucrări de construire.

De asemenea, precizează că modalitatea de punctare (algoritmul de calcul) indicat de autoritatea contractantă pentru acest factor de evaluare este ambiguă și lasă loc subiectivismului în evaluarea ofertelor.

Menționează că deși durata garanției tehnice este un aspect simplu, pe care ofertanții trebuie doar să și-l asume în cadrul ofertei sub forma unui număr de luni, autoritatea contractantă și-a rezervat posibilitatea de "analizarea și verificarea conformității termenului ofertat", putând chiar acorda 0 puncte, dacă apreciază necesar, și a impus ofertanților, pe de o parte, faptul că "garanția va fi fundamentată din punct de vedere tehnic, logistic și a resurselor prevăzute în ofertă" și, pe de altă parte, obligația prezentării unui "plan de asigurare a garanției".

De asemenea, susține că algoritmul de calcul este contradictoriu și injust, menit doar să denatureze rezultatul procedurii.

Întrucât factorul de evaluare, odată stabilit, nu mai poate fi modificat/remediat, apreciază că se impune anularea procedurii, în condițiile art. 26 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 101/2016, coroborat cu art. 212 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 98/2016.

5. La nivelul caietului de sarcini există următoarele neregularități/încălări ale dispozițiilor legale aplicabile:

5.1. Autoritatea contractantă a încălcat dispozițiile art. 156 alin. (6) din Legea nr. 98/2016, prin impunerea în caietul de sarcini a unor specificații restrictive și care nu au legătură cu obiectul procedurii

5.1.1. Cerințe legate de experți-cheie, atestate ANRE și licența de funcționare emisă de MAI

Arată că prevederile caietului de sarcini contravin dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Normele metodologice aprobate prin HG nr. 925/2016. În caietul de sarcini trebuie să existe doar specificații tehnice, nu cerințe care par a fi cerințe minime de calificare mascate, care nu se regăsesc și în anunțul de participare.

De asemenea arată că nu se justifică nici impunerea deținerii de către ofertant a unui șef de șantier și a unui responsabil tehnic cu execuția și nici deținerea unui atestat ANRE pentru executarea rețelilor de iluminat exterior sau deținerea unei licențe funcționare emisă de MAI pentru executarea sistemului de supraveghere video. Nici personalul respectiv, nici atestatul ANRE, nici licența de funcționare MAI nu au legătură cu planetariul ce face obiectul prezentului contract.

Consideră că, cerințele legate de deținerea unui șef de șantier și a unui responsabil tehnic cu execuția, precum și cele legate de existența atestatului ANRE tip Be conform Ordin ANRE nr. 134/2021 și a licenței de funcționare emisă de MAI - IGPR conform Legii nr. 333/2003 sunt nejustificate, disproporționate, restrictive și nu au legătură cu obiectul principal al achiziției, astfel eliminarea din caietul de sarcini a cerințelor restrictive menționate.

5.1.2. Cerințele de la pct. 7.7.2 din caietul de sarcini, intitulat "Evaluare și Indicatori de Performanță" sunt nejustificate și inutile

Susține că autoritatea contractantă a stabilit un algoritm de punctare a factorilor de evaluare, astfel că nu are nevoie de încă un sistem de punctaj.

Mai mult decât atât, menționează că documentul constatator, la finalul implementării contractului, nu permite includerea algoritmului complicat de punctaj menționat de autoritatea contractantă, ci doar fraze simple, legate de executarea/neexecutarea corespunzătoare a

Contractului și de producerea/neproducerea de prejudicii, astfel se impune eliminarea din caietul de sarcini a pct. 7.7.2.

5.2 Autoritatea contractantă a încălcat principiile nediscriminării, tratamentului egal și proporționalității, prevăzute de art. 2 alin. (2) lit. a), b) și e) din Legea nr. 98/2016, precum și dispozițiile art. 155 alin. (2), (3) și (6) din același act normativ, prin impunerea în fișele tehnice atașate caietului de sarcini a unor specificații tehnice restrictive, ce aparțin exclusiv unor anumiți operatori economici.

5.2.1 Autoritatea contractantă a inclus în documentația de atribuire specificații tehnice restrictive și nejustificate, de natură a distorsiona concurența, după cum urmează:

(i) specificațiile tehnice din fișa tehnică nr. 1, parte a documentului "Fișe tehnice actualizate și descriere-semnat.pdf", legate de Computer Comandă/Master Computer;

(ii) specificațiile tehnice din fișa tehnică nr. 2, parte a documentului "Fișe tehnice actualizate și descriere-semnat.pdf", legate de Tabletă Control;

(iii) specificațiile tehnice din fișa tehnică nr. 10, parte a documentului "Fișe tehnice actualizate și descriere-semnat.pdf", legate de Ecran Dom 14 metri;

(iv) specificațiile tehnice din fișa tehnică nr. 12, parte a documentului "Fișe tehnice actualizate și descriere-semnat.pdf", legate de Licență difuzare filme documentare.

(i) Referitor la specificațiile tehnice din Fișa tehnică nr. 1 legate de Computer Comandă/Master Computer, parte a documentului "Fișe tehnice actualizate și descriere-semnat.pdf", precizează că este nejustificată cerința ca stațiile grafice să folosească un sistem de operare diferit de acela utilizat de computerul master, atât timp cât stațiile grafice și computerul master sunt echipamente conectate în rețea, iar computerul master are rolul de a transmite comenzi către stațiile grafice, este irelevant sistemul de operare folosit de aceste echipamente (acestea fiind servere de înaltă performanță, organizate în rackuri de tip data center).

Totodată precizează că specificațiile tehnice legate de consola manuală care trebuie să conțină cel puțin 8 glisoare motorizate și cel puțin 24 de butoane cu semnalizare digitală care pot fi afectate de diverse funcții sunt restrictive și nejustificate.

Mai arată că cerința ca glisoarele motorizate incluse în consola manuală să ia automat poziția parametrului afectat, chiar dacă acest parametru este modificat din GUI-ul computerului principal este restrictivă, fiind specifică doar unui anumit furnizor, cum este RSA Cosmos.

Susține că o eventuală integrare în cadrul planetariului digital a unei console cu butoane și glisoare fizice creează vulnerabilități

suplimentare, întrucât o astfel de integrare nu este întotdeauna compatibilă 100% cu sistemul digital.

De asemenea arată că cerința conform căreia interfața grafică a computerului de comandă "trebuie să poată funcționa pe tabletă o soluție de control de la distanță a PC-ului de supraveghere nu va fi acceptabilă având în vedere calitatea ergonomică scăzută și latențele generate" este restrictivă.

(ii) Cu referire la specificațiile tehnice din fișa tehnică nr. 2, parte a documentului "Fișe tehnice actualizate și descriere-semnat.pdf", legate de Tabletă Control, precizează următoarele:

Cerința legată de software-ul instalat pe tabletă, care trebuie să fie același cu cel propus în computere este restrictivă și nejustificată, întrucât aceeași funcționalitate se poate realiza și prin control de la distanță, nefiind neapărat necesară instalarea unui software special de planetariu pe tabletă.

Cerința tabletei de a include vizualizare dom de simulare cu posibilitatea de a face click pe obiecte este irelevantă și nejustificată, întrucât nu se pot opera obiectele afișate pe vizualizarea domului, motivat de faptul că acestea au dimensiuni foarte mici, punctiforme și este foarte dificil să poată fi selectat pe tabletă un obiect punctiform aflat foarte aproape de alte obiecte punctiform.

Cerința ca interfața grafică să poată funcționa pe tabletă, fără a fi acceptată o soluție de control de la distanță a PC-ului de supraveghere, este restrictivă și irelevantă, fiind specifică unui anumit furnizor (RSA Cosmos).

iii) Cu referire la specificațiile tehnice din fișa tehnică nr. 3, parte a documentului "Fișe tehnice actualizate și descriere-semnat.pdf", legate de Stații grafice, precizează că cerința legată de rezoluția de 9,6K-3D este una restrictivă și nejustificată, întrucât, în acest moment, la nivel mondial, rezoluția maximă a spectacolelor fulldome folosită în planetarii este cea de 8K.

Pentru a nu restricționa concurența și a încuraja participarea mai multor operatori economici cu ofertă, care vor concura pe preț, cerința tehnică legată de rezoluția înaltă trebuie remediată, în sensul de a se menționa *"minim 8K-3D la 120 pfs per proiector"*.

(iv) Cu referire la specificațiile tehnice din fișa tehnică nr. 4, parte a documentului "Fișe tehnice actualizate și descriere-semnat.pdf", legate de Sistem de proiecție, precizează că cerința legată de rezoluția de 9,6K-3D este una restrictivă și nejustificată, întrucât, în acest moment, la nivel mondial, rezoluția maximă a spectacolelor fulldome folosită în planetarii este cea de 8K. În plus, în acest moment, la nivel mondial, nu există și nu sunt disponibile filme pentru planetariu cu rezoluția mai mare de 8K.

Apreciază că în vederea nerestricționării concurenței și încurajării participării operatorilor economici, care vor concura pe preț, cerința tehnică legată de rezoluția înaltă trebuie remediată, în sensul de a se menționa *"minim 8K-3D la 120 pfs per projector"*.

Subliniază faptul că nu este menționată suprafața pe care trebuie atinsă iluminarea de cel puțin 100 lux în 2D la pornire, astfel încât nu poate fi întocmită o ofertă completă, corectă și competitivă.

(v) Cu referire la specificațiile tehnice din fișa tehnică nr. 10, parte a documentului "Fișe tehnice actualizate și descriere-semnat.pdf", legate de Ecran Dom 14 metri, precizează că prin impunerea: (i) unui număr fix de nervuri structurale (40), cu a anumită adâncime (7'), precum și a unui număr maximal de panouri fațetate (141) și (ii) a faptului că perforarea trebuie făcută cu găuri cu diametrul fix de 1,6 mm și la distanță uniformă de 3,2 mm pe întreaga cupolă, autoritatea contractantă împiedică ofertarea în cadrul procedurii a unor echipamente cu funcționalități și performanțe similare sau superioare, care însă nu corespund numerelor/cantităților fixe/maximale indicate. Or, scopul urmărit de autoritatea contractantă poate fi asigurat și cu echipamente similare, care au alte caracteristici tehnice/structurale decât cele expres cerute prin documentația de atribuire.

Menționează că, în pofida faptului că denumirile produselor anumitor operatori economici (ex:) au fost eliminate din noua procedură, produsul ecran de proiecție este același din procedura anterioară, cu exact aceleași specificații tehnice.

Astfel, consideră că, dacă vechea procedură a fost anulată pentru încălcarea gravă a dispozițiilor legale în domeniu, și actuala procedură, "cosmetizată" doar din punct de vedere formal de către autoritatea contractantă, dar care are aceleași probleme de fond, ar trebui ea însăși anulată, întrucât este profund restrictivă și favorizează din nou operatorul RSA Cosmos, care este distribuitor

(vi) Cu referire la specificațiile tehnice din Fișa tehnică nr. 12, parte a documentului "Fișe tehnice actualizate și descriere-semnat.pdf", legate de Licență difuzare filme documentare, precizează că cerința tehnică solicitată de autoritatea contractantă este nejustificată și irelevantă pentru că nu se referă, în realitate, la filme documentare, așa cum a fost precizat în titlul Fișei nr. 12.

Subliniază faptul că licența software pentru producție spectacol planetariu solicitată este o licență de utilizare software și nu o licență de difuzare filme documentare, care este total diferită.

În consecință, apreciază că se impune obligarea autorității contractante la înlăturarea din documentația de atribuire a specificațiilor tehnice restrictive, nejustificate și irelevante menționate în contestație.

6. Față de data publicării în SEAP a documentației de atribuire (.....), și de neregularitățile existente în aceasta, data-limită stabilită de autoritatea contractantă pentru depunerea ofertelor (respectiv, ..., ora 15.00) este insuficientă pentru pregătirea și depunerea unei oferte complete și competitive.

Apreciază că se impune a prelungirea datei-limită de depunere a ofertelor, cu o perioadă rezonabilă și suficientă de timp.

Prin punctul de vedere nr., înregistrat la Consiliu cu nr., autoritatea contractantă a solicitat respingerea contestației motivat de următoarele aspecte:

1. Cu privire la critica privind stabilirea în mod greșit a tipului (natura juridică) contractului de achiziție publică, cu consecința stabilirii greșite a tipului de contract la care se raportează experiența similară, a numărului de ani la care se raportează experiența similară solicitată și la greșita alegere a factorului de evaluare (Garanția tehnică a lucrărilor suplimentar ofertată față de minimum de 36 luni):

- contractul supus licitației este un contract mixt, care combină lucrări, produse și servicii; obiectul principal al contractului este construirea imobilului cu destinația de planetariu, contractul fiind, astfel, de lucrări;

- pentru certitudine juridică, s-a solicitat punctul de vedere al ANAP-ului cu privire la prezenta situație, înainte de lansarea procedurii, răspunsul acestei instituții fiind în sensul că respectivul contract este unul de lucrări;

- în afara argumentelor legislative cu privire la contractele mixte au existat și argumente argumentele tehnice ce au condus la decizia alegerii tipului de contract ca fiind contract de lucrări; complexitatea corelării activităților specifice de construcție civilă și de instalare a sistemului de planetariu 10K, caracteristica de unicat a planetariului din Odobești și calendarul de realizarea obiectivului obligă la asigurarea unei cooperări

oficiale, constante și eficiente operativ, optime chiar, între constructorul clădirii planetariului, furnizorul și instalatorul sistemului de planetariu 10K.

- industria planetariilor de mare capacitate și de rezoluție 10K, precum și planetariul propus la Odobești, este un domeniu de nișă profesională, tehnica și tehnologică, care produce unicate cu procese și momente de integrare tehnică și arhitecturală precise și timp de manufacturare îndelungat. Asocierea dintre constructor și furnizorul de echipamente poate asigura realizarea planetariului în cel mai scurt timp asumat și posibil, avându-se în vedere calendarele de finanțare, execuție a clădirii și de furnizare a echipamentului de planetariu. Echipamentele specifice pentru funcționarea planetariului sunt în proporție mare făcute la comandă, după dimensiunile spațiului construit, adaptate la funcțiunile prevăzute prin proiectul tehnic elaborat de proiectant.

- asocierea dintre constructor și furnizorul de echipament poate rezolva în echipă, prospectiv și eficient, în toate etapele de realizare a obiectivului, toate problemele tehnice și tehnologice care pot aduce întârzieri și cheltuieli neprevăzute spre finalizarea construcției, ori a furnizării și instalării planetariului din cauza necorelării dintre constructor și furnizorul de echipament, în cazul în care fiecare firmă ar lucra pentru respectarea unui contract separat. În ceea ce privește organizarea, din punct de vedere tehnic al managementului contractelor de execuție, al responsabilităților și garanției acordate, al riscurilor presupuse de interoperabilitatea celor două componente, autoritatea contractanta ar obține mai multe avantaje și ar beneficia, dacă ar scoate la licitație un singur contract de execuție lucrări și furnizare echipamente cu montaj, în așa fel, încât la finalul contractului investiția să fie funcțională.

- susținerea potrivit căreia *"activitatea de instalare și punere în funcțiune a echipamentelor de planetariu nu are nicio legătură cu lucrările de construire a clădirii în care va funcționa planetariul fiind lucruri total diferite"* este total neîntemeiată, iar aceasta arată, de altfel, faptul că potențialul ofertant contestatar nu cunoaște domeniul contractului său.

- activitatea de instalare și punere în funcțiune a echipamentelor de planetariu are o legătură semnificativă cu lucrările de construcție.

- ponderea valorică a unei componente a contractului nu stabilește tipul de contract deoarece aceasta este stabilită de scopul final al contractului, care în cazul de față, este clădirea planetariului funcțională și exploatabilă. Acest punct de vedere a fost reconfirmat și de ANAP. Testul valorii bănești a componentelor unui contract nu este definitoriu în cadrul contractelor mixte, acesta nefiind precizat în legislație ca fiind un element în alegerea tipului de contract.

- stabilirea unei perioade de 5 ani în loc de 3 ani este o cerință ce este, în primul rând obligatorie în cadrul contractelor de lucrări, iar în al

doilea rând o perioadă mai mare de referință (5 în loc de 3) nu este restrictivă, din contră - asigură un acces mai liber la procedura de către operatorii economici.

- susținerea potrivit căreia tipul de contract ar avea vreo legătură cu corectitudinea criteriului de atribuire este total neîntemeiată. Indiferent dacă ar fi vorba de un contract de lucrări sau contract de furnizare, factorul de evaluare, termenul de garanție suplimentară, nu poate fi considerat "greșit". În cazul unui contract de lucrări, garanția tehnică acordată este pe tot obiectul contractului și nu doar pentru lucrări, ci pe întreg obiectivul (lucrări + echipamente). Sub nici o formă nu se punctează doar garanția acordată componentei de lucrări, ci se punctează garanția suplimentară acordată lucrărilor recepționate ca întreg, ca obiectiv functional și exploatabil. Din categoria echipamentelor nu fac parte doar echipamentele pentru planetariu, ci fac parte și o serie de echipamente precum: termice, electrice, elevatoare, etc. Ori, echipamentele nu se disociază de restul obiectivului, atât timp cât ele converg în funcționarea obiectivului final. Factorul de evaluare, termenul de garanție a fost ales în acord cu prevederile Legii 98/2016, care indică faptul că aceștia trebuie să fie relevanți, să aducă un avantaj achizitorului. Ori, termenul de garanție acordat este un factor extrem de relevant pentru achizitor, de fapt acesta încorporând calitatea lucrărilor și echipamentelor încorporate, cu cât garanția acordată este mai mare, cu atât calitatea crește, iar riscurile achizitorului scad.

- achizitorul dorește și are interes ridicat ca lucrările achiziționate și bunurile încorporate să fie de o calitate ridicată și să poată fi exploatate corespunzător o perioadă cât mai mare de timp, aspect ce este reliefat de garanția acordată. Astfel, s-a stabilit ca aceasta garanție să fie în pondere de 20% din punctaj.

- bunurile încorporate în construcție, în conformitate cu catalogul national al mijloacelor fixe din Romania, au o durată normală de funcționare de 15 ani. În consecință, punctajul unei garanții tehnice suplimentare de maxim 60 luni (în cazul în care ofertanții ar oferi 60 luni suplimentare + cele 36 luni obligatorii, ar rezulta o garanție de 8 ani, care este mai mică decât durata cea mai mică de viață a echipamentelor) nu s-ar putea considera că sunt ascunse costuri de întreținere.

- mai mult, prin formularea de „garanție tehnică” se înțelege și se face deosebirea în mod clar că întreținerea și mentenanța este în sarcina investitorului, ofertantul fiind obligat doar să acopere prin garanția tehnică acele vicii/defecte de calitate care fac ca echipamentele să nu funcționeze sau clădirea să se strice într-o perioadă mult mai mică decât durata sa normată de funcționare.

2. Cu privire la criticile ce vizează încălcarea principiilor nediscriminării, tratamentului egal și proporționalității, prevăzute de art. 2 alin. (2) lit. a), b) și e) din Legea nr. 98/2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile art. 3 lit. lit. dd), art 50 alin. (1) și (2), art. 141 alin. (1), (2) și (3) din Legea nr. 98/2016, prin faptul că a inclus în mod artificial, în aceeași procedură de atribuire, având o valoare estimată mare (..... lei) două tipuri diferite de achiziții, respectiv, o achiziție de produse și o achiziție de lucrări, care nu sunt interdependente și care ar fi presupus o împărțire pe loturi sau chiar două proceduri distincte de atribuire

- întreaga critică a contestatoarei și întreaga încercare de a argumenta această critică se bazează pe premisa greșită, cum că tipul contractului (contract de lucrări) a fost ales eronat, se bazează pe faptul că achizitorul ar fi trebui să împartă lucrările de construcție pe un lot și echipamentele specifice pe un alt lot; or, această construcție nu este întemeiată, achizitorul având dreptul să stabilească tipul contractului în funcție de scopul contractului, în acord cu prevederile Directivei 2014/24/UE

- decizia de nelotizare, așa cum rezulta din legislația în vigoare, trebuie justificată. Justificarea nu se aduce la cunoștința ofertanților, ci se face la nivelul Strategiei de contractare, lucru pe care autoritatea contractantă l-a făcut;

- contestatoarea nu a precizat cum anume este restricționată concurența, simpla sa afirmație în acest sens neputând ține loc de temeinicie.

3. Cu privire la critica legată de încălcarea principiilor nediscriminării, tratamentului egal și proporționalității, prevăzute de art. 2 alin. (2) lit. a), b) și e) din Legea nr. 98/2016, precum și dispozițiile art. 172 alin. (3) și (5) și art. 178 alin. (1) din același act normativ, prin impunerea unei cerințe minime de calificare legată de experiența similară care este restrictivă, disproporționată și care nu are legătura cu obiectul achiziției publice

- întreaga critică și întreaga încercare de a argumenta această critică se bazează pe premisa greșită că tipul contractului (contract de lucrări) a fost ales eronat;

- cerința cu privire la experiența similară este în acord cu legislația, în sensul că nu depășește nivelul valorii estimate a contractului, a fost indicat un număr de 3 contracte din care poate fi atins nivelul minim al

experienței similare, s-a indicat clar ce se înțelege prin experiența similară, s-a indicat clar și coerent cum poate fi demonstrată îndeplinirea cerinței de calificare.

- critica privind faptul că experiența similară ar fi trebuit să aibă în vedere livrarea de bunuri și nu execuția de lucrări este nefondată deoarece scopul final al contractului este o clădire la cheie, funcțională și exploatabilă cu destinația de planetariu, în situația în care s-ar fi impus condiție de calificare experiența specifică pe furnizarea de echipamente pentru planetariu - abia atunci cerința ar fi fost restrictivă și nelegală, contractul este un contract de lucrări, experiența similară se refera la lucrări, indiferent de ponderea pe care au avut-o echipamentele și, chiar contestatoarea recunoaște că *"Planetariul nu poate funcționa fără echipamentele dedicate acestuia."*, ceea ce dă legitimitate faptului ca obiectul final al contractului este indivizibil, fiind în interesul achizitorului de a avea un singur tip de contract, cu un singur tip de condiție de calificare.

- afirmația *"cerința privind experiența similară nu vizează nimic legat de planetariul în sine, deși acesta este obiectul procedurii"* este eronată, deoarece experiența similară nu trebuie să fie identică.

4. Cu privire la critica legată de factorul de evaluare "garanția tehnică a lucrărilor, suplimentar ofertată față de minimum de 36 luni"

- În cazul unui contract de lucrări, garanția tehnică acordată este pe tot obiectul contractului și nu doar pentru lucrări, ci pe întreg obiectivul (lucrări + echipamente); sub nicio formă nu se punctează doar garanția acordată componentei de lucrări, ci se punctează garanția suplimentar acordată lucrărilor recepționate ca întreg, ca obiectiv funcțional și exploatabil. Din categoria echipamentelor nu fac parte doar echipamentele pentru planetariu, ci fac parte și o serie de echipamente precum: termice, electrice, elevatoare, etc. Ori, echipamentele nu se disociază de restul obiectivului, atât timp cât ele converg în funcționarea obiectivului final. Factorul de evaluare, termenul de garanție a fost ales în acord cu prevederile Legii 98/2016, care indică faptul că aceștia trebuie să fie relevanți, să aducă un avantaj achizitorului. Ori, termenul de garanție acordat este un factor extrem de relevant pentru achizitor, de fapt acesta încorporând calitatea lucrărilor și echipamentelor

încorporate, cu cât garanția acordată este mai mare, cu atât calitatea crește, iar riscurile achizitorului scad.

- achizitorul dorește și are interes ridicat ca lucrările achiziționate și bunurile încorporate să fie de o calitate ridicată și să poată fi exploatate corespunzător o perioadă cât mai mare de timp, aspect ce este reliefat de garanția acordată. Astfel, s-a stabilit ca aceasta garanție să fie în pondere de 20% din punctaj.

- bunurile încorporate în construcție, în conformitate cu catalogul național al mijloacelor fixe din România, au o durată normală de funcționare de 15 ani. În consecință, punctajul unei garanții tehnice suplimentare de maxim 60 luni (în cazul în care ofertanții ar oferi 60 luni suplimentar + cele 36 luni obligatorii, ar rezulta o garanție de 8 ani, care este mai mică decât durata cea mai mică de viață a echipamentelor) nu s-ar putea considera că sunt ascunse costuri de întreținere.

- au fost precizate clar modalitatea și algoritmul de calcul a punctajului pentru acest factor de evaluare și s-a indicat limita maximă până la care se acordă punctaj ca fiind de 60 luni, termen peste care nu se acordă punctaj suplimentar.

- se poate constata că factorul de evaluare este clar și că metodologia de acordare a punctajului este clară, nicidecum contradictorie sau injustă.

5. Cu privire la critica referitoare la solicitarea unor cerințe de conformitate a ofertei tehnice

- solicitarea autorității contractante cu privire la cerința de mai sus are directă legătură cu modul de întocmire a ofertei tehnice, în cadrul căreia ofertanții trebuie să demonstreze că au posibilitatea ducerii contractului la bun sfârșit și că au luat în calcul cele două cerințe logice, obligatorii, impuse de legislație. Cerințele nu sunt cerințe de calificare, ascunse, ci izvorăsc din obligațiile legale pe care trebuie să le aibă cei care realizează astfel de lucrări, cu alte cuvinte, legislația obligă executanții de lucrări din aceste categorii să dețină aceste licențe/agremente.

- privitor la solicitarea atestatului ANRE tip B, pentru executarea rețelelor de iluminat exterior, în conformitate cu prevederile Ordinului președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 45/2016, activitățile de proiectare, executare și verificare a instalațiilor electrice se realizează numai de către operatori economici care dețin un atestat emis în condițiile prezentului regulament, potrivit competențelor acordate de tipul de atestat pe care îl dețin, cu respectarea prevederilor legii și ale reglementărilor în vigoare. Prin urmare, atestatul este o condiție sine qua non pentru executarea rețelelor de iluminat.

- de asemenea, in conformitate cu prevederile Legii nr. 333/2003 privind paza obiectivelor, bunurilor, valorilor și protecția persoanelor, republicata, cu modificările și completările ulterioare, LICENȚA DE FUNCȚIONARE, emisă de MAI - IGPR, este obligatorie și în lipsa ei nu pot fi executate activități de instalare și întreținere a sistemului de supraveghere video.

- cele doua cerințe rezultă din obligația legală pe care o au executanții acestor tipuri de lucrări - indiferent dacă achizitorul o indică la nivelul caietului de sarcini sau nu. În acest caz, cerința din caietul de sarcini nu face altceva decât de a arăta transparent tuturor potențialilor ofertanți că la nivelul ofertei tehnice și financiare, aceștia trebuie să aibă în vedere costurile cu aceste resurse. Dacă această cerință nu ar fi este indicată în caietul de sarcini, nu înseamnă că ofertanții ar fi scutiți să demonstreze prin oferta lor ca au acces la resursele necesare pentru a respecta legislația națională. Din contra, trecerea și specificarea clară a acestei cerințe la nivelul caietului de sarcini este o dovadă a transparenței de care a dat dovada achizitorul pentru ca toți ofertanții să fie atenți la acest aspect.

- precizarea contestatoarei că aceasta este o condiție de calificare ascunsă este o exagerare, multe alte cerințe cu privire la oferta tehnică putând fi considerate cerințe de calificare ascunse pe acest model; nu a existat intenția și nici scopul de a "ascunde" o astfel de cerință, în condițiile în care (fiind proces de licitație deschisă) este permis să fie indicate cerințe din această categorie.

- ofertantul potential contestator, privește eronat aceste cerințe doar din punct de vedere al unui furnizor de echipamente, fără să țină seama de obiectul și scopul contractului, de obiectivul final al contractului. Acest contract nu este un contract simplu de livrare de echipamente (contestatarul fiind, de altfel, un simplu furnizor/livrator), ci este un contract de lucrări mixt, complex, și care continue lucrări pe care legislația obliga pe executant să fie autorizat să le execute.

- deși la nivelul criticii se face referire și la ilegalitatea cerinței din caietul de sarcini cu privire la SEF DE ȘANTIER și RESPONSABIL TEHNIC CU EXECUȚIE, în cadrul contestației, contestatoarea indică în legătură cu aceștia doar că *"cerința ca experții-cheie Șef de șantier și Responsabil tehnic cu execuția să aibă abilitatea de "cunoaștere a limbii române la un*

nivel de cel puțin CI, în conformitate cu "Cadrul European Comun de Referință pentru Limbi" este excesivă, nejustificată, disproporționată și restrictivă." Aceasta este o critică neîntemeiată. Este vorba de un contract de lucrări, contract ce urmează să fie implementat pe durata a 12 luni, în România, șeful de șantier și RTE-istul sunt persoane ce vor interacționa zilnic și pe toată durata contractului cu toate categoriile de lucrători (zidari, turnători betoane, necalificați, etc.), cu instituții ale Statului Roman (ICS, avizatori, finanțator etc.), cu beneficiarul investiției - toate aceste categorii fiind români, ce vorbesc limba română. Se impune de la sine ca aceste categorii de personal trebuie să știe limba română, să poată comunica și scrie în limba română.

- pct. 7.7.2 din caietul de Sarcini, intitulat "Evaluare și Indicatori de Performanță", este o secțiune obligatorie a caietului de sarcini, în cadrul lucrărilor de construcții; nu ține de modul în care se elaborează oferta tehnică sau financiară, ci ține de modul cum se vor emite (după finalul contractului) certificatele/recomandările cu privire la ducerea la bun sfârșit a contractului.

6. Referitor la critica încălcării principiilor nediscriminării, tratamentului egal și proporționalității, prevăzute de art. 2 alin. (2) lit. a), b) și e) din Legea nr. 98/2016, precum și dispozițiile art. 155 alin. (2), (3) și (6) din același act normativ, prin impunerea în fisele tehnice atașate Caietului de Sarcini a unor specificații tehnice restrictive, ce aparțin exclusiv unor anumiți operatori economici

- contestatoarea nu ține cont de necesitățile autorității contractante, de dreptul acesteia de a stabili ce trebuie cumpărat pentru a-și îndeplini obiectivele, ci încearcă să impună ce are contestatorul de vânzare, ce are contestatorul pe stoc, chiar dacă acest lucru înseamnă bunuri de calitate inferioară, sau bunuri de generație mai veche, care nu corespund nivelului de cerințe ale achizitorului.

- chiar dacă contestatoarea este nemulțumită cu privire la faptul că se solicită *"ca stațiile grafice să folosească un sistem de operare diferit de acela utilizat de computerul master"*, cerința este logică, normală și nediscriminatorie, și nu indică o marcă, un producător sau un brevet/invenție. Cerința rezultă din realitatea din cadrul exploatării unui planetariu. Stațiile grafice au rolul activ de generare și rulare a proiecțiilor, folosesc resurse independente, în exploatare fiind mai fiabil ca sistemele de operare ale acestora să fie diferite de computerul master, inclusiv, din motive de securitate și propagare a riscurilor. Cerința de a avea sisteme de operare diferite nu este restrictivă, nu este discriminatorie - de fapt, contestatarul, la rândul său, nu aduce un argument logic de ce ar fi discriminatorie.

- de asemenea, chiar dacă contestatoarea este nemulțumită cu privire la faptul că se solicită *"consola manuală care trebuie să conțină cel puțin 8 glisoare motorizate și cel puțin 24 de butoane cu semnalizare*

digitală care pot fi afectate de diverse funcții", este logică și justificată de investiția presupusă de planetariu. Cerința nu indică o marcă, un producător sau un brevet/invenție; ea rezultă din realitatea din cadrul exploatării unui planetarium.

- precizarea din cadrul criticii ca *"Genul de consolă solicitat de Autoritatea contractantă este specific doar planetariilor hibride, provenind din zona planetariilor opto-mecanice"* este falsă, deoarece această afirmație nu poate fi demonstrată. Dacă ar fi adevărat, ar însemna că întreaga soluție tehnică de la nivelul PTH-ului este greșită, că planetariul nu ar putea fi functional, ceea ce este în contradicție cu realitatea. Este eronat și nejustificat ca ofertantul contestatar să critice soluția tehnică aleasă de investitor, acesta ar trebui să se raporteze strict la caracteristicile tehnice care ar putea fi restrictive. Chiar și în situația ipotetică în care echipamentul *"este specific doar planetariilor hibride"*, este dreptul achizitorului să stabilească soluția tehnică, să stabilească ce dorește să achiziționeze.

- chiar dacă contestatoarea este nemulțumită cu privire la faptul că se solicită glisoarele motorizate incluse în consola manuală să ia automat poziția parametrului afectat, chiar dacă acest parametru este modificat din GUI-ul (interfață grafică a utilizatorului) computerului principal este restrictivă, fiind specifică doar unui anumit furnizor, cum este RSA Cosmos" - cerință care este logică, normală și nediscriminatorie. Cerința nu indica o marcă, un producător sau un brevet/invenție. Este o presupunere nefundată a contestatoarei că cerința este specifică doar unui anumit furnizor, cum este RSA Cosmos - nefiind adus un argument legat de aceasta acuzație. Cerința rezultă din realitatea din cadrul exploatării unui planetariu. De altfel, presupunând prin absurd, că ar fi specifica unui producător anume, nimic nu îl împiedică pe ofertant să își adapteze produsele la această cerință, nu este un drept exclusiv al unui producător să realizeze glisoarele motorizate care să ia automat poziția parametrului afectat, chiar dacă acest parametru este modificat din GUI-ul. Aceasta este soluția tehnică gândită de către proiectantul de specialitate, este o soluție ce este îndreptată către utilizator și fiabilă în exploatare, achizitorul nu trebuie să achiziționeze un echipament inferior doar pentru simplu fapt că

ofertantul contestatar nu poate să se ridice la nivelul parametrilor necesari.

- precizarea *"eventuală integrare în cadrul planetariului digital a unei console cu butoane și glisoare fizice creează vulnerabilități suplimentare, întrucât o astfel de integrare nu este întotdeauna compatibilă 100% cu sistemul digital"* este nefondată și neargumentată. Nu există un argument care să valideze critica/afirmația contestatarului, proiectantul de specialitate a stabilit această soluție tehnică - iar finanțatorul a probat această soluție tehnică. Simpla precizare/apreciere a contestatarului nu ține loc de dovadă, nu este un element credibil.

- chiar dacă contestatoarea este nemulțumită cu privire la faptul că se solicită ca interfața grafică a computerului de comandă *"trebuie să poată funcționa pe tabletă o soluție de control de la distanță a PC-ului de supraveghere nu va fi acceptabilă având în vedere calitatea ergonomică scăzută și latențele generate"*, considerând ca este restrictivă, aceasta se limitează doar la a critica soluția tehnică, invocând diferite "latențe" în exploatare. Or, aceste argumente nu justifică restrictivitatea invocată. Din contră, denotă că acesta încearcă să elimine o cerință tehnică pe care nu o îndeplinește pe baza unei inventate restrictivități.

- faptul că ofertantul afirmă că *"Autoritatea contractantă nu obține niciun fel de avantaj prin impunerea utilizării "în timp real" a afișării pe tabletă a imaginii proiectate pe cupola planetariului."*, nu este o justificare a restrictivității invocate, nu este o certitudine - fiind doar o simplă presupunere a ofertantului. În realitate, cele afirmate de către contestator nu au vreo relevanță, nu sunt susținute de realitatea exploatării, iar cerința nu este restrictivă.

- referitor la fișa tehnică nr. 2 – Tabletă de control, chiar dacă contestatoarea este nemulțumită cu privire la faptul că se solicită *software-ul instalat pe tabletă, care trebuie să fie același cu cel propus în computere"* - cerința este logică, normală și nediscriminatoare. Cerința nu indică o marcă, un producător sau un brevet/invenție. Aceasta rezultă din realitatea din cadrul exploatării unui planetariu. Contestatoarea recunoaște indirect că, de fapt, acesta dorește să ofere o soluție alternativă, după cum reiese din următorul paragraf: "se poate realiza și prin control de la distanță". Cu alte cuvinte, contestatarul invoca restrictivitatea unei cerințe pe care el vrea să o ocolească printr-o soluție alternativă de control la distanță. Soluția aleasă este gândită de către proiectantul de specialitate, fiind o soluție ce este îndreptată către utilizator și fiabilitatea în exploatare, achizitorul nu trebuie să achiziționeze un echipament inferior doar pentru simplu fapt că ofertantul contestatar nu poate să se ridice la nivelul parametrilor necesari. Contestatoarea nu demonstrează de ce cerința ar fi restrictivă, faptul că echipamentele pe care le are la vânzare funcționează după altă soluție tehnică - nu ține de restrictivitate. Cererile de caracteristici

software sunt formulate pe baza așteptărilor în ceea ce privește buna funcționare a unui planetariu profesionist și de ultimă generație. Astfel de specificații sunt orientate spre utilizator și nu vizează nicio soluție specifică.

- referitor la fișa tehnică nr. 3 – Stații grafice, chiar dacă contestatoarea este nemulțumită cu privire la faptul că se solicită „*legată de rezoluția de 9,6K-3D*”, cerința este logică, normală și nediscriminatorie și nu indică o marcă, un producător sau un brevet/invenție. Cerința rezultă din realitatea din cadrul exploatării unui planetariu. Contestatoarea recunoaște indirect că produsele pe care le are la vânzare sunt de 8K, adică inferioare cerinței minime. Orice planetariu din lume lucrează cu un software astronomic care generează imagini la rezoluția nativă a sistemului de proiecție. Pentru conținutul în timp real, cererea este ca în cazul conținutului în timp real să fie generat la rezoluția nativă a sistemului de proiecție. Astfel, în timp real, conținutul va beneficia de rezoluția nativă a planetariului, de exemplu stelele (dar nu numai) vor fi redată la rezoluția nativă. De asemenea, conținutul în timp real poate fi redat și, prin urmare, utilizat pentru a genera cu ușurință conținut cu rezoluție de 9,6K-3D. Pentru conținut existent video fulldome, este adevărat că astăzi, video fulldome 8K sunt în număr mai mare decât cele cu rezoluție superioară, așa cum în trecut la un moment dat 4K era majoritar iar 8K erau în curs de dezvoltare, astfel de limite evoluând în timp odată cu îmbunătățirea proiectoarelor, a computerelor și a capacităților producătorilor.

- cerința în ceea ce privește rezoluția de 9,6K-3D nu este restrictivă deoarece există mai mulți producători care oferă soluții peste rezoluția solicitată de 9,6K-3D.

- de asemenea, s-a demonstrat în cadrul conferințelor IPS că afișarea unui conținut de rezoluție scăzută (de exemplu 4K) pe un sistem de proiecție de înaltă rezoluție (de exemplu 8K) dă un rezultat mult mai bun decât afișarea unui spectacol 4K într-un planetariu 4K. Astfel, avem confirmarea că în situațiile în care se va face afișarea unui show fulldome de 8K pe un dom de 9,6K va da un rezultat superior față de un sistem 8K.

- chiar dacă contestatoarea este nemulțumită cu privire la faptul că se solicită „*Software-ul trebuie să permită programarea scripturilor într-*

un limbaj de programare, ar fi Python sau JavaScript" - cerința este logică, normală și nediscriminatorie. Ofertantul precizează că "Este nejustificată impunerea de către autoritatea contractantă a sistemelor de operare mai sus menționate", aceașta fiind o dovadă că se află într-o eroare majoră, făcând confuzie între noțiunea de sistem de operare și limbaj de programare. Nu s-a cerut un anumit sistem de operare, ci s-a cerut ca software-ul să fie compatibil cu limbajele de programare *Python sau JavaScript*. Este o diferență enormă între termeni și semnificația cerințelor. Limbajele de programare nu sunt sisteme de operare.

- nu au fost impuse cerințe legate de sistemele de operare, ofertanții având posibilitatea să își aleagă orice sistem de programare. Limbajele de programare *Python sau JavaScript* sunt limbaje comune, cele mai frecvent utilizate, predate în școli pe scară largă (pentru accesul la specialiști în exploatare) pe care peste 80% din sistemele de operare actuale din piață are compatibilități cu aceste limbaje de programare. De asemenea, nu s-a indicat doar un limbaj de programare, ci două limbaje, folosindu-se expresia "sau", oricare dintre acestea fiind acceptate.

- referitor la fișa tehnică nr. 4 – Sistem de proiecție, chiar dacă contestatoarea este nemulțumită cu privire la faptul că se solicită *„legată de rezoluția de 9,6K-3D”*, cerința este logică, normală și nediscriminatorie și nu indică o marcă, un producător sau un brevet/invenție. Ea rezultă din realitatea din cadrul exploatării unui planetariu. Contestatoarea recunoaște indirect că produsele pe care le are la vânzare sunt de 8K, adică inferioare cerinței minime. Este total greșită limitarea rezoluției planetariului la rezoluția spectacolelor disponibile doar de pe acest site, deoarece spectacolele pot fi create la comandă sau de către personalul planetariului la o rezoluție nativă de 9,6K-3D. Deoarece 4K era standardul pentru spectacole în trecut, folosirea acestui mod de a gândi ar însemna că niciun planetariu 8K nu ar exista vreodată. De asemenea, s-a demonstrat în cadrul conferințelor IPS că afișarea unui conținut de rezoluție scăzută (de exemplu 4K) pe un sistem de proiecție de înaltă rezoluție dă un rezultat mult mai bun decât afișarea unui spectacol 4K într-un planetariu 4 k. Există confirmarea că în situațiile în care se va face afișarea unui show fulldome de 8K pe un dom de 9,6K va da un rezultat superior fata de un sistem 8K.

- din precizarea contestatoarei conform căreia *"De asemenea, cerința legată de numărul minim de proiectoare f10) intră în conflict cu documentul "A03 Parter.pdf" din folderul "Arhitectură- parte desenată", unde sunt indicate pozițiile a fix 10 proiectoare. Astfel, în situația în care ofertanții vor include în ofertă mai mult de 10 proiectoare, vor fi necesare modificări constructive ale clădirii în care va funcționa planetariul."*, rezultă că ofertantul înțelege că execuția clădirii planetariului este în directă legătură cu echipamentele specifice care îi dau funcționalitate, că recunoaște ce soluția sa tehnică nu corespunde cu

nevoile și limitările proiectului de investiții și că soluția sa poate asigura parțial cerințele tehnice, fiind nevoie de mai mult de 10 proiectoare.

- critica privind luminozitatea fiecărui proiector nu este clară; dacă contestatoarea ar fi solicitat clarificări i s-ar fi explicat că măsurarea iluminării la pornire se măsoară între sursa și suportul de proiecție, iar distanțele se regăsesc detaliat în planurile de arhitectură.

- de asemenea, nu este clară nici critica privind cerința de garanție minimă de 3 ani și cea de garanție și post - garanție de 12 luni; dacă contestatoarea avea nelămuriri putea să solicite clarificări ocazie cu care i s-ar fi explicat că este vorba de o eroare, garanția minimă este de 36 de luni.

- referitor la fișa tehnică nr. 10 – Ecran Dom 14 metri, legat de critica privind neexplicarea motivului pentru care s-au impus referirile concrete și fixe, se menționează că nu este o cerință legală ca achizitorul să își explice, justifice, detalieze "rațiunea" cu privire la cerințele tehnice - prin urmare nu înțelege de ce contestatarul critica lipsa acestor explicații.

- toate cerințele tehnice și toate dimensiunile indicate rezultă tocmai din faptul că achizitorul are un proiect complex, care are un obiectiv specific, a cărui finalitate trebuie să ducă la funcționarea și exploatarea planetariului. Toate dimensiunile sunt rezultatul planurilor de arhitectură, a fluxurilor și circuitelor personalului, a circuitelor vizitatorilor, a nevoilor specifice fiecărei categorii de vizitatori (copii, bătrâni, persoane cu dizabilități, etc).

- chiar dacă contestatoarea este nemulțumită cu privire la faptul că se solicită *(i) sistemul de rețea de nervuri structurale din aluminiu patruzeci (40) de nervuri distanțate uniform, cu o adâncime de 7' și de suprafața de proiecție a ecranului domului care trebuie să fie compusă din cel mult 141 de panouri și (ii) faptul că perforarea trebuie făcută cu găuri cu diametrul fix de 1,6 mm și la distanță uniformă de 3,2 mm pe întreaga cupola*", nemulțumirea sa nu este fondată, întrucât contractul are ca obiect o clădire perfect funcțională, exploatabilă și care la final trebuie să răspundă necesităților vizate. Oferirea de astfel de detalii țin de funcționarea planetariului, de soluția tehnică constructivă, de modul de construcție și corelare cu construcția clădirii. Sugestia că ar aparține producătorului, este neadeverată, dimensiunile și adâncimile

găurilor, nervurile, perforarea - nu pot și nu sunt specifice unui anumit producător, unei anumite mărci - ci țin de specificul clădirii.

- contestatoarea pierde din vedere faptul că domul este de fapt realizat din panouri de aluminiu prelucrate mecanic (sunt debitate, formate mecanic, găurite , vopsite), lucru posibil într-o multitudine de fabrici specializate în prelucrări mecanice. Specificațiile enumerate la punctul 138 sunt necesare pentru a crea o suprafață optimă de proiecție conform rezoluției de 9,6K 3- D, în așa fel încât dacă diametrul perforațiilor de 1,6 mm și la o distanță uniformă între ele de 3,2 mm pe întreaga cupolă nu este respectată, ar exista distorsiuni ale imaginii proiectate.

- referitor la criticile vizând fișa tehnică nr. 12 – Licență de difuzare filme documentare, respectiv că titlul fișei tehnice nu este relevant în corelație cu conținutul precizat în titlul Fișei nr. 12, se arată că așa a crezut achizitorul de cuviință să intituleze fișa tehnică; denumirea fișei este irelevantă dacă din conținutul acesteia reiese ce anume se ofertează; contestatoarea nu precizează în cele fel este lezată de denumirea fișei iar dacă ar fi solicitat clarificări cu privire la acest aspect i s-ar fi explicat că titlul fișei tehnice nu este o cerință, că titlul fișei tehnice este nerelevant și că ofertanții pot să își intituleze cum vor ei această fișă tehnică în cadrul ofertei, nefiind o condiție de conformitate a ofertei.

7. Referitor la critica conform căreia timpul pentru elaborarea ofertei ar fi insuficient :

- deși valoarea estimată a contractului de lucrări (..... RON) ar face ca procedura aplicat să fie o procedura simplificată cu un termen de minim 15 zile, achizitorul a ales pentru o publicitate mai mare și pentru un termen mai mare să aplice licitația deschisă;

- conform art. 74 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 - "Perioada cuprinsă între data transmiterii anunțului de participare spre publicare în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și data- limită de depunere a ofertelor este de cel puțin 35 de zile";

- între data transmiterii anunțului de participare (..... 11:06) și până la data limită de depunere a ofertelor (.....) este un număr de 43 de zile calendaristice; rezultă că achizitorul a prevăzut un număr suficient de mare pentru elaborarea ofertelor, dând dovada de o deschidere și o transparență totale; incapacitatea unui ofertant de a-și elabora o ofertă din cauza "concediilor" sau "a documentației stufoase" nu este un motiv care să poată fi reproșat achizitorului și, în mod evident, nu poate fi un motiv care să conducă la anularea procedurii, așa cum solicită contestatoarea.

Prin concluziile scrise înregistrate la Consiliu cu nr., contestatoarea a răspuns apărărilor formulate de autoritatea

contractantă în cadrul punctului de vedere, solicitând respingerea acestora, motivat, în esență, de următoarele aspecte:

1. contrar susținerilor autorității contractante, tipul contractului de achiziție publică ce face obiectul prezentei proceduri ar fi trebuit să fie acela de contract de furnizare produse și nicidecum de contract de lucrări;

- răspunsul ANAP nr. este irelevant în prezenta cauză, autoritatea contractantă formulând în mod greșit și incomplet/ trunchiat solicitarea de îndrumare metodologică adresată ANAP, împrejurare ce a condus la formularea de către ANAP a unui răspuns care nu este conform realității faptice și documentației de atribuire și nu poate fi luat în considerare în prezenta cauză ;

- autoritatea contractantă a indus în eroare CNSC, întrucât a precizat în mod tendențios că obiectul principal al investiției l-ar reprezenta realizarea lucrărilor de construcții montaj și montarea unor echipamente specializate, specifice unui planetariu și a omis în mod deliberat să precizeze că în obiectul contractului se include și partea esențială de furnizare/achiziție a echipamentelor de planetariu, care are cea mai mare pondere în obiectul și prețul contractului.

- partea de construcție a clădirii în care va funcționa planetariul este, în realitate, una accesorie și secundară față de partea de achiziție a produselor/echipamentelor specifice de planetariu, care este cea mai importantă și care ar fi trebuit să reprezinte obiectul principal al achiziției.

- cupola/ecranul de proiecție și echipamentele specifice de planetariu sunt produse specifice, cu caracteristici tehnice speciale, care nu se regăsesc în mod automat într-o clădire/construcție obișnuită.

- spre deosebire de echipamentele specializate de planetariu, ce pot funcționa independent de clădire, clădirea fără echipamentele de planetariu nu poate servi în niciun caz unei destinații de planetariu, întrucât, în cazul planetariului, esențială este proiecția imaginilor cu spațiul cosmic, ce nu poate fi asigurată decât de echipamente specializate.

- din totalul valorii estimate a contractului: (i) 28,76% reprezintă lucrările (inclusiv lucrările de construcții și instalații, asigurarea utilităților, montajul utilajelor și amenajarea de șantier) și (ii) 71,24%

reprezintă utilajele și echipamentele tehnologice și funcționale specifice funcționalității de planetariu; astfel, în sensul art. 35 alin. (1) din Legea nr. 98/2016, obiectul principal al contractului de achiziție publică ar fi trebuit să îl constituie, în realitate, achiziția și montajul echipamentelor specifice de planetariu, a căror valoare este de două ori și jumătate mai mare decât cea a lucrărilor de construire pentru clădirea ce va adăposti planetariul.

- nu există niciun text de lege care, prin raportare la pretinsa complexitate a activităților de construire și instalare a echipamentelor de planetariu 10K, să oblige ofertanții să se asocieze pentru a depune oferta. Dispozițiile art. 2 alin. (2) lit. a) și b) din Legea nr. 98/2016 interzic orice formă discriminare a operatorilor economici, inclusiv cea concretizată în impunerea unei obligații de asociere între un constructor și un furnizor de echipamente, pentru a putea depune oferta.

- greșita alegere a tipului de contract a dus la greșita stabilire a unui factor de evaluare care nu are legătură cu un contract de furnizare produse, cum este, în realitate, cel ce face obiectul prezentei proceduri.

2. contrar susținerilor autorității contractante procedura trebuia împărțită pe 2 loturi distincte;

- justificarea nelotizării procedurii este irelevantă; autoritatea contractantă a încercat să justifice de ce a impus realizarea obiectivului investițional în temeiul unei asocieri dintre un constructor și un furnizor și nu de ce nu a lotizat procedura.

- soluția de a împărți procedura de loturi sau de a organiza o procedură de achiziție a lucrărilor de construire a clădirii și una de achiziție, instalare și montaj a echipamentelor specifice de planetariu este susținută tocmai de dezideratul legiuitorului național și comunitar de a încuraja concurența și de a sprijini întreprinderile mici și mijlocii în a participa în proceduri de atribuire.

- planetariul și spațiile recreative sunt lucruri diferite; autoritatea contractantă nu avea nicio justificare pentru a include în aceeași procedură componenta legată de planetariu și componenta legată de spații recreative.

- faptul că asocierea dintre un constructor și un furnizor de echipamente ar rezolva problemele tehnice și ar evita întârzierile și cheltuielile neprevăzute și că autoritatea ar avea mai multe avantaje și beneficii din punct de vedere al organizării, din punct de vedere tehnic al managementului contractelor, al garanției acordate și al riscurilor nu justifică în niciun caz soluția autorității de a cumula în cadrul prezentei proceduri, de o valoare mare, atât lucrări de construire, cât și servicii de instalare și montaj și furnizare de produse.

- achiziția separată a echipamentelor de planetariu, în cadrul unei proceduri distincte, nu periclitează în niciun fel garanția acordată și buna funcționarea a acestuia.

- componenta de edificare a clădirii civile ce va adăposti planetariul nu este în relație de interdependență absolută cu componenta de furnizare, instalare și montaj a echipamentelor specializate de planetariu.

3. contrar susținerilor autorității contractante, cerința minimă de calificare legate de experiența similară este restrictivă și disproporționată.

- scopul final al procedurii nu este o "clădire la cheie, funcțională și exploatabilă cu destinația de planetariu", cum greșit susține autoritatea contractantă ci existența unui planetariu funcțional, privit ca un echipament complex, în care au fost integrate mai multe echipamente specializate; autoritatea contractantă face confuzie gravă între echipamentul tehnic extrem de complex, ce include mai multe componente ce funcționează împreună și asigură funcționalitatea de planetariu și clădirea ce adăpostește planetariul, care este un simplu accesoriu al echipamentului

- în condițiile în care, în caietul de sarcini, valoarea lucrărilor de construcții și instalații este de doar lei, față de valoarea estimată totală a procedurii, care este de lei fără TVA, cerința minimă de calificare legată de experiența similară, prin care s-a impus un nivel al experienței de lei la nivelul a maxim 3 contracte este nejustificată, restrictivă, disproporționată și nelegală.

- nici măcar la nivelul Strategiei de contractare, autoritatea contractantă nu a justificat de ce a stabilit o valoare a experienței similare în valoare de lei, în condițiile în care valoarea estimată a lucrărilor de construire ce fac obiectul procedurii este de doar lei și nici de ce a stabilit cerința experienței similare doar prin raportare la contracte de lucrări, în condițiile în care prezenta procedură presupune, conform chiar susținerilor autorității contractante din punctul de vedere, un contract mixt în sensul art. 35 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

- cerința privind experiență similară nu vizează nimic legat de echipamentele de planetariu în sine, deși acestea sunt obiectul principal al procedurii.

4. contrar susținerilor autorității contractante, este nelegal factorul de evaluare "garanția tehnică a lucrărilor, suplimentar oferită față de minimum de 36 luni", precizez că acestea sunt neîntemeiate

- factorul de evaluare nu are legătură directă cu natura și obiectul contractului de achiziție publică.

- modalitatea de punctare (algoritmul de calcul) indicat de autoritatea contractantă pentru acest factor de evaluare este ambiguă și lasă loc subiectivismului autorității contractante în evaluarea ofertelor.

- nici măcar la nivelul Strategiei de contractare, autoritatea contractantă nu a justificat în niciun fel ponderea stabilită pentru factorul de evaluare "Garanția tehnică a lucrărilor, suplimentar ofertata fata de minimum de 36 de luni" și modalitatea concretă de evaluare și de punctare a acestuia.

- tocmai motivarea alegerii factorului de evaluare, indicată de autoritatea contractantă în Strategia de contractare, este cea mai bună dovadă a stării de confuzie în care aceasta se află și a nelegalității procedurii de atribuire. În concret, la fila nr. 44 din dosarul achiziției, autoritatea contractantă a precizat următoarele: "De asemenea, este importantă garanția tehnică, deoarece scopul achizitorului este să beneficieze de produse cu un termen mare de garanție, nu doar pentru cele 36 luni impuse minim prin legislație".

5. contrar susținerilor autorității contractante, cerințele legate de experți-cheie, atestate ANRE și licența de funcționare emisă de MAI sunt nelegale.

- cerințele legate de experții cheie (Șef de șantier, Responsabil tehnic cu execuția, responsabil CQ, responsabil SSM) precum și de atestatul ANRE tip Be și de licența de funcționare emisă de MAI pentru sistemul de supraveghere video sunt străine de prezentul contract care, este, în realitate, unul de furnizare produse și nu unul de lucrări, neavând legătură cu acesta.

- cerințele respective contravin dispozițiilor art. 20 alin. (1) din Normele metodologice aprobate prin H.G. nr. 925/2016; în Caietul de Sarcini trebuie să existe doar specificații tehnice, nu cerințe care par a fi cerințe minime de calificare mascate, care nu se regăsesc și în anunțul de participare

- activitățile de realizare a rețelelor de iluminat exterior și de executare a sistemului de supraveghere video nu au legătură cu prezenta procedură. Ele sunt cel mult secundare și cu o valoare și importanță redusă în contextul și economia generală a proiectului, sens în care nu era nici necesară, nici adecvată și nici proporțională impunerea unor astfel de specificații în Caietul de sarcini.

6. contrar susținerilor autorității contractante, prin fișele tehnice s-au impus specificații tehnice restrictive, ce aparțin doar anumitor operatori

- cerința ca stațiile grafice să folosească un sistem de operare diferit de acela utilizat de computerul master, cerința de consola

manuală, de Tableta Control, de Ecran Dom 14 metri, de licența de difuzare filme documentare sunt restrictive și nejustificate.

Cu privire la criticile din contestație legate de stațiile grafice (Fișa tehnică nr. 3) și de Sistemul de proiecție (Fisa tehnică nr. 4), contestatoarea precizează că renunță să le mai susțină.

De asemenea, contestatoarea precizează că își menține, în totalitate, criticile legate de timpul prea redus stabilit între data publicării documentației de atribuire și data - limită de depunere a ofertelor .

Consiliul constată că societatea a înaintat Consiliului contestația de față, depunând în original recipisa de consemnare a cauțiunii nr. emisă de în data de, stabilită potrivit art. 61¹ din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare, în cuantum de lei.

Din examinarea materialului probator administrat, aflat la dosarul cauzei, Consiliul reține următoarele:

....., în calitate de autoritate contractantă, a inițiat o procedură de licitație deschisă în vederea atribuirii contractului având ca obiect «.....», prin publicarea în SEAP a anunțului de participare, criteriul de atribuire aplicat fiind „cel mai bun raport calitate-preț”. Valoarea totală estimată a contractului ce urmează a fi atribuit este de lei, fără TVA.

Analizând cuprinsul contestației, Consiliul reține că formulează critici împotriva conținutului documentației de atribuire.

Nemuțumită fiind de prevederile documentației de atribuire, ... a depus contestația în analiză, solicitând, în principal, obligarea autorității contractante la remedierea aspectelor de nelegalitate ale documentației de atribuire, iar în subsidiar, în măsura în care nu mai sunt posibile măsuri de remediere, anularea procedurii.

Analizând critica contestatoarei formulată împotriva faptului că autoritatea contractantă a cuprins 2 tipuri de contracte, fără a recurge la împărțirea pe loturi a acestora, Consiliul reține că obiectul achiziției îl reprezintă: «.....».

Prin punctul de vedere față de contestație, autoritatea contractantă a precizat că decizia de nelotizare, așa cum rezulta din legislația în vigoare, trebuie justificată, justificarea nu se aduce la cunoștința

oferanților, ci se face la nivelul Strategiei de contractare, lucru pe care autoritatea contractantă l-a făcut.

Autoritatea contractantă mai susține, cu privire la împărțirea pe loturi: *Presupunând ca lucrările ar putea fi împărțite în tronsoane (din proiectul tehnic de execuție elaborat de proiectant rezulta ca nu se poate), scoaterea la licitație de tronsoane nu ar fi atractivă pentru operatori economici, existând riscul ca să nu se primească oferte, sau chiar dacă ar exista, acestea ar fi mai scumpe pentru A.C.*

Totodată, conform documentelor achiziției și a strategiei de contractare, produsele se încadrează în următoarele coduri CPV: 45214000-0 Lucrări de construcții de instituții de învățământ și centre de cercetare (Rev. 2); 45000000-7 - Lucrări de construcții 45233260-9; Lucrări de construcții de căi de acces pentru pietoni (Rev. 2) 77310000-6; Amenajare și întreținere de spații verzi (Rev. 2) 32321200-1; Echipament audiovizual (Rev.2) 43325000-7; Echipament pentru parcuri și terenuri de joacă (Rev.2).

În aceste condiții, devin incidente următoarele prevederi legale:

- art. 3 alin. (1) lit. dd) din Legea nr. 98/2016 care cuprinde definiția pentru „lot - fiecare parte din obiectul contractului de achiziție publică, obiect care este divizat pentru a adapta dimensiunea obiectului contractelor individuale rezultate astfel încât să corespundă mai bine nevoilor autorității contractante, precum și capacității întreprinderilor mici și mijlocii, sau pe baze calitative, în conformitate cu diferitele meserii și specializări implicate, pentru a adapta conținutul contractelor individuale mai îndeaproape la sectoarele specializate ale IMM-urilor sau în conformitate cu diferitele faze ulterioare ale proiectului”;

- art. 18 alin. (1) și (3) din Legea nr. 98/2013: „(1) În cazul în care autoritatea contractantă intenționează să achiziționeze produse similare, iar atribuirea contractelor poate fi realizată pe loturi separate, valoarea estimată a achiziției se determină luând în considerare valoarea globală estimată a tuturor loturilor.

(3) În sensul dispozițiilor alin. (1), prin produse similare se înțelege acele produse care îndeplinesc în mod cumulativ următoarele condiții:

a) sunt destinate unor utilizări identice sau similare;

b) fac parte din gama normală de produse care sunt furnizate/comercializate de către operatori economici cu activitate constantă în sectorul respectiv.”- art. 50 din Legea nr. 98/2016: „(1) Autoritățile contractante nu vor concepe sau structura achizițiile ori elemente ale acestora cu scopul exceptării acestora de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi ori al restrângerii artificiale a concurenței. (2) În sensul alin. (1), se consideră că există o restrângere artificială a concurenței în cazul în care achiziția ori elemente ale acesteia sunt concepute sau structurate cu scopul de a favoriza ori dezavantaja în mod nejustificat anumiți operatori economici”;

- art. 50 alin. (1) din Legea nr. 98/2016: „(1) Autoritățile contractante nu vor concepe sau structura achizițiile ori elemente ale acestora cu scopul exceptării acestora de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi ori al restrângerii artificiale a concurenței”;

- art. 141 alin. (1) – (4) din Legea nr. 98/2016: „(1) Autoritatea contractantă are dreptul de a recurge la atribuirea pe loturi a contractelor de achiziție publică și a acordurilor-cadru și, în acest caz, de a stabili dimensiunea și obiectul loturilor, cu condiția includerii acestor informații în documentele achiziției. (2) În sensul alin. (1), autoritatea contractantă va stabili obiectul fiecărui lot, pe baze cantitative, adaptând dimensiunea contractelor individuale astfel încât să corespundă mai bine capacității întreprinderilor mici și mijlocii, sau pe baze calitative, în conformitate cu diferitele meserii și specializări implicate, pentru a adapta conținutul contractelor individuale mai îndeaproape la sectoarele specializate ale IMM-urilor sau în conformitate cu diferitele faze ulterioare ale proiectului. (3) În situația în care autoritatea contractantă nu recurge la atribuirea contractului pe loturi, aceasta are obligația de a justifica decizia de a nu atribui contractul pe loturi. (4) În cazul prevăzut la alin. (1), autoritatea contractantă precizează în anunțul de participare dacă ofertele pot fi depuse pentru unul, pentru mai multe sau pentru toate loturile”;

- art. 9 alin. (3) lit. f) din Norma metodologică aprobată prin HG nr. 395/2016: „(3) Prin intermediul strategiei de contractare se documentează deciziile din etapa de planificare/pregătire a achiziției în legătură cu: (...) f) justificările privind alegerea procedurii de atribuire în situațiile prevăzute la art. 69 alin. (2) - (5) din Lege și, după caz, decizia de a reduce termenele în condițiile legii, decizia de a nu utiliza împărțirea pe loturi, criteriile de calificare privind capacitatea și, după caz, criteriile de selecție, criteriul de atribuire și factorii de evaluare utilizați.

Din analiza normele legale anterior precizate, rezultă că:

- la stabilirea tipurilor de proceduri ce urmează a se derula în cursul unui an bugetar, autoritatea contractantă trebuie să ia în considerare valorile estimate ale tuturor achizițiilor de produse destinate unor utilizări identice sau similare, în raport de care se stabilește și se include în programul anual al achizițiilor publice procedura stabilită pentru derularea procesului de achiziție;

- alcătuirea loturilor se efectuează prin includerea în componența acestora doar de produse/lucrări/servicii similare, sintagmă ce presupune îndeplinirea cumulativă a două condiții: să fie destinate unor utilizări identice sau similare și, respectiv, să facă parte din gama normală de produse/lucrări/servicii care sunt furnizate/comercializate/executate/prestate de către operatori economici cu activitate constantă în sectorul respectiv;

- suplimentar, legislația în materie statuează că autoritatea contractantă va stabili obiectul fiecărui lot, pe baze cantitative, adaptând dimensiunea contractelor individuale astfel încât să corespundă mai bine capacității întreprinderilor mici și mijlocii, sau pe baze calitative, în conformitate cu diferitele meserii și specializări implicate, pentru a adapta conținutul contractelor individuale mai îndeaproape la sectoarele specializate ale IMM-urilor sau în conformitate cu diferitele faze ulterioare ale proiectului.

Prin urmare, din analiza modului de grupare a tipurilor de contracte, Consiliul reține că, deși toate aceste produse/lucrări sunt destinate pentru satisfacerea unei necesități generale, respectiv", ele sunt categorii de contracte de sine stătătoare, independente unul de altul, aceste categorii de contracte putând fi încheiate independent unele față de altele, în condițiile în care procedura de achiziție, pe loturi, se desfășoară concomitent.

În aceste condiții anterior precizate, este lipsită de relevanță argumentația autorității contractante referitoare la posibilitatea neatribuirii unor loturi cu fiecare din aceste 2 tipuri de contracte, întrucât prin divizarea în loturi este posibil ca pentru fiecare dintre aceste tipuri de contracte să nu se prezinte nici un ofertant și, pe cale de consecință, autoritatea să fie în situația de a nu putea să își satisfacă necesitatea în totalitate. Contrar acestor susțineri, opinia Consiliului este că atâta vreme cât, pe de o parte, aceste loturi se pot regăsi în cadrul aceleiași proceduri, fiind loturi cu atribuire simultană, astfel încât toți operatorii economici interesați (fiind stimulată în acest fel participarea întreprinderilor mici și mijlocii) vor avea posibilitatea reală să depună oferte (individuale/comune cu sau fără terți susținători și/sau subcontractanți) pentru unul, două sau ambele loturi, cu șanse mari pentru fiecare dintre aceștia de a fi desemnat drept câștigător pentru cel puțin un lot, iar, pe de altă parte, tocmai această divizare, pe loturi, va asigura o concurență reală, de natură să conducă la executarea construcției planetariului și spațiilor recreative, a echipării planetariului, în condiții de eficiență economică și socială.

Astfel, pe lângă operatorii economici care îndeplinesc condițiile pentru executarea lucrărilor de construcție a planetariului și spațiilor recreative, ar depune oferte și operatori care îndeplinesc condițiile pentru furnizarea de echipamente necesare dotării planetariului, astfel

încât numărul de oferte ar fi cu siguranță mai mare decât dacă ofertanții ar fi ținuti să oferteze, într-un singur lot, lucrările de construcții și furnizarea de echipamente.

Totodată, raportat la prevederile art. 141 din Legea nr. 98/2016, autoritatea contractantă trebuia să adapteze dimensiunea loturilor de așa manieră încât acestea să fie accesibile și întreprinderilor mici și mijlocii.

Ori, pe lângă diversele tipuri de contracte care fac obiectul procedurii, valoarea estimată a contractului din prezenta procedură, de lei, fără TVA, este un alt obstacol în calea accesului IMM la această procedură, care oricum ar fi dificil și în cazul lotizării, având în vedere valorile estimate, fără TVA, ale celor două tipuri de contracte, care, potrivit strategiei de contractare sunt următoarele, fără TVA, pentru furnizare echipamente, ... lei, fără TVA, pentru execuție de lucrări (asigurarea utilităților, construcții și instalații, montaj utilaje și organizare de șantier).

O valoare estimată de lei, fără TVA, pentru întreaga procedură, cuprinzând tipuri diferite de contracte, execuție de lucrări și furnizare de produse, este de natură a încălca principiile nediscriminării, tratamentului egal și, mai ales, al proporționalității, din moment ce această dimensiune a unui singur lot este greu accesibilă întreprinderilor mici și mijlocii.

Divizarea procedurii în loturi, astfel încât fiecărui tip de contract să-i corespundă un lot, este de natură a aduce beneficii financiare autorității contractante.

Necesitatea autorității contractante de a obține obiectivul care face subiectul contractului ce urmează a fi atribuit, la prețuri cât mai mici, este satisfăcută, astfel, pe deplin, prin formarea de loturi individuale pentru fiecare contract, în parte.

În consecință, justificările autorității contractante anterior precizate nu sunt apreciate de Consiliu ca fiind pertinente și în acord cu dispozițiile art. 3 lit. dd) și art. 141 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, deoarece lucrările de construcție și furnizarea de echipamente trebuie să facă obiectul unor atribuiți distincte, situație în care pot participa la procedură mai mulți operatori economici interesați, fiind astfel folosite în mod eficient fondurile alocate.

Desigur că împărțirea pe loturi reprezintă un drept al autorității contractante ce derivă din dispozițiile art. 141 alin. (1) din Legea nr. 98/2016 mai sus iterate, dar acest drept nu poate fi exercitat în mod discreționar și abuziv prin nerespectarea atât a scopului legii, de promovare a concurenței între operatorii economici cât și a principiilor care guvernează atribuirea contractelor de achiziție publică, respectiv principiile nediscriminării, tratamentului egal și al proporționalității.

Consiliul nu poate reține, astfel, susținerile autorității contractante referitoare la faptul că societatea contestatoare poate să se asocieze în vederea satisfacerii necesității autorității contractante cu alți operatori economici, deoarece, asocierea nu este o obligație, ci un drept al operatorilor economici, relevante fiind și dispozițiile art. 53 alin. (1) din Legea nr. 98/2016.

Nu va reține Consiliul nici argumentele autorității contractante, potrivit cărora asocierea dintre un constructor și un furnizor de echipamente ar rezolva problemele tehnice și ar evita întârzierile și cheltuielile neprevăzute și că ar avea mai multe avantaje și beneficii din punct de vedere al organizării, al managementului contractelor, al garanțiilor și al riscurilor, întrucât, achiziția separată a echipamentelor de planetariu, în cadrul unui lot distinct, nu periclitizează în niciun fel garanția acordată și buna funcționare a acestuia, iar, planetariul, ca și construcție, nu este în relație de interdependență absolută cu furnizarea, instalarea și montajul echipamentelor cu care planetariul urmează a fi dotat.

În acest sens s-a pronunțat și Curtea de Apel București în Decizia civilă nr. 7264 pronunțată la 20.12.2018 în dosarul nr. 8396/2/2018, respectiv:

«Referitor la posibilitatea pentru ofertanți de a se asocia conform art. 53 din Legea nr. 98/2016 pentru a participa la procedură se reține că necesitatea ca ofertanții să se asocieze pentru a putea depune oferte dovedește (...) că modalitatea de stabilire a lotului nr. 1 este restrictivă și că micii producători ori furnizori nu ar putea depune singuri oferte, nefiind astfel încurajată participarea lor la procedură. (...) Neputând depune o ofertă completă, nefiind furnizor al unuia dintre produsele din cadrul lotului în mod evident că este restricționat accesul la procedură al contestatoarei.»

Analizând Strategia de contractare, Consiliul constată că autoritatea contractantă nu a justificat în mod real, raportat la prevederile art. 141 alin. (3) din Legea nr. 98/2016, decizia de a nu atribui pe loturi, aceasta consemnând în schimb, în mod nesustținut temeinic, ca justificare a nedivizării pe loturi a achiziției, faptul că, din punct de vedere tehnic „Documentația tehnică aprobată de către finanțator (Proiectul tehnic și caietele de sarcini tehnice ce stau la baza realizării procedurii) este unitară și a stabilit norme și proceduri de

execuție într-o succesiune ce nu permite împărțirea contractului pe mai multe loturi.

În principiu, lucrările cuprind o succesiune logică de operațiuni și măsuri care *nu pot fi executate* de mai mulți agenți economici, *individual, fără asumarea responsabilităților*."

În această condiție, Consiliul urmează să admită criticile contestatoarei cu privire la necesitatea lotizării procedurii de atribuire, respectiv, execuția lucrărilor de construire a clădirii planetariului și a lucrărilor de amenajări exterioare și livrarea, instalarea și configurarea echipamentelor specifice de planetariu. Consiliul va reține, în soluționare, argumentele contestatoarei, potrivit cărora, planetariul nu poate funcționa fără echipamentele dedicate acestuia, în schimb, echipamentele dedicate planetariului pot funcționa și în afara unei construcții civile, de pildă în interiorul unei cupole-balon sau pe orice altă suprafață care permite proiecția imaginilor. Echipamentele specifice de planetariu sunt produse cu caracteristici tehnice speciale, care nu se regăsesc în mod automat într-o clădire, construcție obișnuită. Există o diferență clară între clădirea în care va funcționa sau care adăpostește planetariul și planetariul în sine. Echipamentele speciale sunt cele care asigură funcționalitatea planetariului și care formează sistemul integral al planetariului și nu construcția/clădirea care adăpostește respectivele echipamente. În cadrul contractului care face obiectul procedurii de atribuire, potrivit strategiei de contractare valorile estimate sunt următoarele: lei, fără TVA, pentru furnizare echipamente, ... lei, fără TVA, pentru execuție de lucrări (asigurarea utilităților, construcții și instalații, montaj utilaje și organizare de șantier), deci un total de lei, fără TVA,

În sensul arătat, s-a pronunțat Curtea de Apel Iași, în decizia nr. 36/2022, dosar nr. 768/45/2021:

«Referitor la plângerea formulată de autoritatea contractantă, se observă că aceasta vizează toate cele trei aspecte de nelegalitate reținute de către Consiliu cu privire la documentația de atribuire.

În primul rând, legat de împărțirea achiziției în loturi, Curtea reține că art. 141 alin. (3) din Legea nr. 98/2016 impune autorității contractante obligația de a justifica decizia de a nu atribui contractul pe

loturi, ceea ce înseamnă că această decizie nu este una discreționară, la libera apreciere a autorității contractante.

În cauză, chiar dacă este vorba de dezinfectanți, produsele ce fac obiectul licitației (dezinfectant pentru suprafețe, dezinfectant pe bază de clor și dezinfectant pentru mâni), care figurează sub aceleași cod internațional privind achizițiile de produse și servicii (CPV: 33631600-8 - Antiseptice și dezinfectante), nu constituie produse similare, în sensul art. 18 alin. (3) din Legea nr. 98/2016, întrucât, în mod evident nu sunt destinate unei utilizări identice sau similare. Chiar dacă scopul utilizării acestor produse este activitatea de dezinfectare, așa cum corect a reținut și Consiliul, fac parte din categorii distincte, având atât o destinație de utilizare (pentru mâni, pentru veselă/ echipamente/ recipiente, precum și pentru suprafețe), cât și specificații tehnice și cerințe documentare diferite.

În privința celorlalte argumente oferite de către autoritatea contractantă, referitoare la necesitatea licitării împreună a celor trei categorii de produse dezinfectante, existența riscului de nu se prezenta ofertanți, ori posibilitatea de asociere a ofertanților cu scopul de a depune o ofertă completă, în mod corect acestea au fost înlăturate de către Consiliu.

De altfel, fiecare din aceste justificări oferite de către autoritatea contractantă pot constitui argumente în sens contrar celor invocate de aceasta. Astfel, licitarea împreună a celor trei categorii de produse dezinfectante conduce la o restrângere artificială a concurenței în sensul că exclude sau îngreunează accesul operatorilor economici (întreprinderi mici și mijlocii) care nu furnizează decât o singură categorie de produse biocide, furnizori care se află în imposibilitatea de a depune o ofertă completă sau căroră li se impune o sarcină excesivă de a se asocia cu alți operatori economici.

Același argumente referitoare la specializarea furnizorilor pe o anumită categorie de dezinfectanți și impedimentele privind asocierea acestora conduc, în mod evident și contrar susținerilor autorității contractante, la concluzia că în cazul procedurii de achiziție publică organizată prin licitarea împreună a celor trei categorii de dezinfectanți există o mai mare probabilitate ca această să se finalizeze prin absența ofertelor, decât în cazul licitației organizată pe loturi.»

Sunt de reținut și cele precizate de Curtea de Apel București prin Decizia civilă nr. 1380/23.03.2017:

«Din ansamblul dispozițiilor art. 141 din Legea nr. 98/2016 nu se poate concluziona că regula instituită de legiuitor este aceea de a obliga autoritatea contractantă să procedeze la atribuirea contractului de achiziție pe loturi, fiind evident că textul de lege vorbește despre un atare drept al autorității, iar nu despre o obligație în acest sens, cum a susținut petenta. Împrejurarea că la alin. (3) al aceluiași articol se face

vorbire despre o obligație a autorității de a motiva decizia de a nu atribui contractul pe loturi nu poate conduce la o astfel de concluzie în cauză. Este evident că, în cazul în care este posibil ca, după natura contractului, acesta să poată fi atribuit pe loturi, autoritatea trebuie să justifice soluția adoptată de a proceda la atribuirea unui singur lot, prin motivarea deciziei sale. Însă împrejurarea că autoritatea are obligația de a justifica măsura adoptată nu se interpretează în sensul că decizia de atribuire pe loturi a contractului trebuie scoasă din sfera oportunității (măsură lăsată la latitudinea autorității contractante) și trecută în sfera măsurilor imperative, de la care autoritatea nu poate să se abată.

Este adevărat că măsura atribuirii pe loturi a contractului de achiziție favorizează participarea la proceduri a întreprinderilor mici și mijlocii, aceasta fiind și rațiunea modificărilor și transparentizării procedurilor de atribuire. Însă acest deziderat nu trebuie absolutizat, știut fiind că un prim principiu de bază al procedurii de achiziție este acela al interesului public și al cheltuirii resurselor publice în conformitate cu acest interes. Or, în speță, autoritatea contractantă și Consiliul au justificat măsura atribuirii unui singur lot, prin aceea că produsele solicitate sunt corelate (...) ».

Se observă din deciziile amintite că instanțele de judecată au avut în vedere la luarea deciziilor de obligare a autorității contractante la împărțirea pe loturi similaritatea și interdependența, despărțirea în loturi distincte, în speța supusă soluționării, fiind de natură a facilita accesul la procedura de atribuire al întreprinderilor mici și mijlocii. Din redactarea cap. II, secțiunea a 3-a, din Legea nr. 346/2004 rezultă că autoritățile publice locale (în care se include prin analogie și) au obligația de a încuraja creșterea ponderii întreprinderilor mici și mijlocii în valoarea contractelor de achiziții publice de bunuri materiale, lucrări și servicii, creștere care în cazul de față se poate realiza prin divizarea procedurii de atribuire în 2 loturi, astfel cum solicită contestatoarea, și, implicit, diminuarea corespunzătoare a cuantumului garanției de participare și a cerințelor de calificare.

În aceeași direcție, în Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE se arată:

«Achizițiile publice ar trebui adaptate la necesitățile IMM-urilor. Autoritățile contractante ar trebui să fie încurajate să utilizeze Codul celor mai bune practici inclus în documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 25 iunie 2008 intitulat „Codul european al celor mai bune practici care facilitează accesul IMM-urilor la contractele de achiziții publice”, care oferă îndrumări cu privire la modul în care acestea pot folosi cadrul de achiziții publice astfel încât să faciliteze participarea IMM-urilor. În acest scop și pentru a stimula concurența, autoritățile contractante ar trebui să fie în special încurajate să împartă în loturi contractele mari. O astfel de repartizare ar putea fi realizată pe baze cantitative, adaptând dimensiunea contractelor individuale astfel încât să corespundă mai bine capacității întreprinderilor mici și mijlocii, sau pe baze calitative, în conformitate cu diferitele meserii și specializări implicate, pentru a adapta conținutul contractelor individuale mai îndeaproape la sectoarele specializate ale IMM-urilor sau în conformitate cu diferitele faze ulterioare ale proiectului. [...] Statele membre ar trebui să dispună în continuare de libertatea de a merge mai departe în

eforturile lor de a facilita participarea IMM-urilor la piața achizițiilor

publice, prin extinderea domeniului de aplicare al obligației de a analiza oportunitatea împărțirii contractelor pe loturi la contracte mai mici, solicitând autorităților contractante să prezinte o justificare pentru decizia de a nu împărți contractele pe loturi sau făcând împărțirea [pe] loturi obligatorie în anumite condiții.».

Necesitatea deschiderii pieței este evidențiată și de Agenția Națională pentru Achiziții Publice, care a răspuns la întrebarea: „Împărțirea pe loturi este obligatorie?” după cum urmează (<https://achizitiipublice.gov.ro/matrix/cell/331/1>):

«Din analiza prevederilor legale incidente, rezultă că, deși legislația achizițiilor publice nu obligă în mod explicit autoritatea contractantă la împărțirea unei achiziții pe loturi, o obligă în schimb să asigure un cadru concurențial cât mai larg și să nu limiteze în mod artificial concurența în cadrul achizițiilor publice, aceasta având responsabilitatea în acest sens de a analiza oportunitatea împărțirii contractelor/acordurilor-cadru pe loturi, în funcție de necesități obiective, adaptând achizițiile publice astfel încât să permită participarea la procedură a unui număr cât mai mare de operatori economici».

Faptul că autoritatea are obligația de a diviza achiziția pe loturi pentru a nu se îngreși concurența a fost confirmat și în Decizia civilă nr. 3501 din 19 septembrie 2013 a Curții de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal: «Pe fondul plângerii, Curtea observă că

principala critică adusă deciziei Consiliului de către petenta autoritate contractantă vizează considerentele Consiliului în sensul că se impunea divizarea achiziției pe mai multe loturi.

Această critică este nefondată, întrucât exercitarea de către autoritatea contractantă a drepturilor sale trebuie să respecte principiile consacrate de ordonanță, astfel încât gruparea mai multor activități diferite într-un singur contract sau acord-cadru să nu determine anumite îngrădiri pentru operatorii economici interesați să participe la licitație, într-o asemenea situație devenind abuzivă și contrară principiilor și scopurilor reglementate de art. 2 din ordonanță.

Prin interdicția ofertării pe loturi se restrânge semnificativ numărul posibililor ofertanți la cei al căror obiect de activitate privește multitudinea de tipuri de servicii și de lucrări, mai cu seamă că operatorii economici se axează, de regulă, pe anumite tipuri de servicii sau lucrări, și nu pe întreaga gamă cuprinsă de autoritatea contractantă în caietul de sarcini.

Astfel, acceptând numai ofertanți care au în obiectul lor de activitate prestarea tuturor tipurilor de activități supuse licitației, autoritatea limitează accesul la procedura de achiziție publică al profesioniștilor autorizați.

Cât privește susținerea petentei în sensul că, potrivit normelor de drept comunitar, este permisă încheierea unui acord-cadru având un obiect complex, compus dintr-o multitudine de servicii și lucrări diferite, Curtea nu neagă această posibilitate a autorității contractante, însă aceasta nu este una absolută, ci trebuie să respecte, cum s-a arătat mai sus, principiile și scopurile consacrate de ordonanță».

Nu se poate impune operatorului economic extinderea obiectului său de activitate ori apelarea la asociați sau subcontractanți doar pentru a putea participa la licitație, după cum în mod judicios a sesizat și motivat Curtea de Apel București, Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, în decizia civilă nr. 5480 din 5 decembrie 2013:

«În privința apărării petentei referitoare la aceea că ofertanții au posibilitatea de a se asocia, a subcontracta sau de a prezenta susțineri din partea diverșilor terți, Curtea, la rândul său, va reține că potrivit art. 44 din ordonanță, acesta este un drept al ofertantului și nu o obligație impusă acestuia, astfel că într-o eventuală lipsă a unui acord prealabil de

asociere, pentru simplul motiv că ofertantul nu a putut prevedea o astfel de necesitate anterior publicării caietului de sarcini, multe dintre întreprinderile mici și mijlocii sunt excluse de la participare, fără a putea beneficia de un tratament egal cu al celorlalți participanți.

Asocierea constituie un drept al operatorilor economici, nu o obligație, iar dreptul îl implică și pe cel de a nu se asocia, dacă titularul lui nu dorește».

Cu alte cuvinte, unitatea achizitoare nu poate forța un operator economic să asigure executarea de lucrări de construcții, cât și achiziționarea de echipamente, câtă vreme el nu poate asigura decât unele dintre acestea, pentru care ar putea licita.

În contextul arătat, criticile contestatoarei vizând divizarea procedurii fiind întemeiate, autoritatea contractantă ar trebui să își modifice în consecință documentele de derulare a licitației, în sensul lotizării procedurii și al acceptării depunerii de oferte pe loturi distincte pentru cele 2 categorii de contracte, lucrări și furnizare de produse.

Însă, restructurarea, pe loturi, a procedurii, pe care o pretinde, în mod întemeiat, societatea contestatoare, nu este permisă de configurația tehnică actuală a Sistemului Electronic de Achiziții Publice - SEAP, care nu acceptă schimbarea unei proceduri de atribuire a unui contract unic într-o procedură de atribuire pe loturi. Prin urmare, cererea de divizare fiind întemeiată, așa cum s-a arătat mai sus, finalitatea nu poate fi alta decât anularea procedurii de atribuire

În stabilirea acestei finalități, s-a ținut seama și de adresa nr., emisă de Agenția pentru Agenda Digitală a României în urma unei solicitări a Consiliului, potrivit cu care „(...) în cazul în care autoritatea contractantă optează pentru organizarea unei proceduri de atribuire pe loturi, acestea se configurează odată cu documentația de atribuire și nu se mai pot modifica pe toată perioada de desfășurare a procedurii respective.”

Fiind constatată necesitatea anulării procedurii și împărțirea pe loturi distincte a acestei proceduri, Consiliul nu se va mai pronunța asupra celorlalte critici formulate în contestație.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept evocate, în baza art. 26 alin. (2) și (7) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul urmează să admită contestația depusă de, în contradictoriu cu și să anuleze procedura de atribuire.

Prezenta decizie va fi obligatorie pentru părțile cauzei potrivit dispozițiilor art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Împotriva prezentei decizii se va putea formula plângere la instanța de judecată competentă, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate potrivit prevederilor art. 29 și 32 din Legea nr. 101/2016, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,
CONSILIUL DECIDE:

Admite contestația depusă de, în contradictoriu cu și anulează procedura de atribuire.

Prezenta decizie este obligatorie pentru părțile cauzei.

Împotriva prezentei decizii se poate formula plângere în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate.

PREȘEDINTE,

.....

MEMBRU,

.....

MEMBRU,

.....